

CHARVÁT®

magazín

FIREMNÍ ZPRAVODAJ | ČÍSLO 4 | ROČNÍK II.

CHARVÁT AXL

v polovině roku
JUDr. Jiří Charvát
strana 3

OHÝBANÉ TRUBKY

jedinečná výrobní divize
ve Zbraslavicích
strana 4

NAVŠTÍVILI JSME

Provozovnu Praha
a Obchod ve Zbraslavicích
strana 6–8

ÚSPĚŠNÁ PREMIÉRA TÝMU CHARVÁT GROUP NA TRIATLONU V HRABĚŠÍNĚ

NADAČNÍ FOND

Dětský domov
Sázava
strana 10

1. LETNÍ FOTOSOTĚŽ

pro zaměstnance
strana 14

MR RIGHT

splnil pozici favorita
strana 15

SLOVO REDAKTORA

Milí čtenáři,

V minulém vydání CHARVÁT Magazínu, počátkem června, jsem se v úvodu zmínil o silných vedrech. Cítuji sám sebe: „Nedá mi to, abych se v úvodu nezmínil o počasí. Už si ani nepamatuji, kdy naposledy pršelo. Měli by zavést pohyblivé prázdniny, aby mohla děcka (i kantoři) řídit, když je hezky. Ovšem vedro a sucho průmyslovou hydrauliku nezastaví. Zakázek je mnoho a všude se vyrábí nadoraz. Kéž by nám to vydrželo. Vždy je lepší řešit přetlak poptávky, než její nedostatek.“ Jak vidíte, změnilo se jediné – děcka mají prázdniny a ve firmách si zaměstnanci vybírají dovolené. Dochází k přehřívání jak našich tělesných schránek, tak ekonomiky. Když je venku 35 stupňů a v hlavním zpravodajství ČT vám oznámí, že výstrahy kvůli vysokým teplotám a požárům platí až do odvolání, hned pookřeje. K tomu informace, že vedro omezilo i výskyt klíšťat! Tak to můžeme vyrazit na túru. Hlavně aby nám to teplo na zemi neomezilo i výskyt člověka, že. Ale dosti chmurných představ. U nás ve Zbraslavicích se poměrně hodně pracovalo i během celozávodní dovolené. Je moc teplo. Tak přidám dokonce jeden letní fór, související s vedrem a kvalitou vody:

V Brně na náměstí pije chlap vodu z místní kašny. Přiběhne k němu bodrý Moravák a hned spustí: „Chlape fuj, nechlemtě to, je to plné sraček, psi sa tu koupí, chtějí do toho frajaři!“ Chlap zvedne hlavu a praví: „Promiňte, co jste říkal? Já vám nerozumím, jsem z Prahy.“ „Nic, nic, chlapče, jen že ta voda je studená, pij pomalu!“

*Dostatek kvalitní vody
a hezký zbytek prázdnin přeje Jiří Franc*

CHARVÁT®
magazín

ČEŠI A SLOVÁCI SLAVÍ OBČAS JINDY A JINAK

Začlenění SBAJ INMART a.s. v Bardějově do skupiny Charvát Group přináší možnost poznávat rozdílné skutečnosti v řadě oblastí. Jednou z nich je i počet státních svátků a dnů pracovního klidu. Tomuto tématu jsme se věnovali počátkem roku v lednu (Nový rok, Den vzniku Slovenské republiky, svátek Zjevení Páně) a pak na jaře: Velikonoce – Velká noc. Květnové svátky jsou v obou zemích stejné – 1. máj – Svátek práce a 8. květen Den vítězství nad fašismem – ukončení 2. světové války. V tomto vydání se zaměříme na období třetího čtvrtletí, tedy od července do září, kde už zase nějaké rozdíly nalezneme.

ČESKÁ REPUBLIKA

Počátkem července slavíme v ČR dva velmi oblíbené svátky. Oblíbené proto, že jsou to dva dny po sobě a pokud se spojí se sobotou a nedělí, je to pro rodiny s dětmi překrásné vykočení do prázdnin. Začínáme 5. července **Dnem slovanských věrozvěstů Cyrila a Metoděje** a následuje **Den upálení mistra Jana Husa**, 6. července. Letos to vyšlo moc hezky, na čtvrtek a pátek. Zaměstnanci jásá, zaměstnavatel si drbe hlavu. V Čechách si od veškerých oslav pak oddechne až do 28. září, kdy si připomínáme **Den české státnosti**. Nenechte se tímto oficiálním názvem mýlit – mnoho lidí má tento svátek spíše spojený se jménem Sv. Václava, v řadě měst probíhají tzv. Svatováclavské slavnosti, obvykle spojené s vydatným popíjením dobrého burčáku a vína. V mnoha městech a obcích se slaví vinobraní a obecně je to příležitost oslavit sklizeň dobrým jídlem a pitím. Samozřejmě, kníže Svatý Václav, patron České země, u toho nemůže chybět.

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

V červenci, stejně jako v ČR, slaví na Slovensku **Den slovanských věrozvěstů Cyrila a Metoděje**. Obě země tím vyjadřují společné kořeny, položené již v devátém století našeho letopočtu příchodem slovanských věrozvěstů na Velkou Moravu. Česko i Slovensko slaví svátek Cyrila a Metoděje 5. července, stejně tak římská katolíci v některých zemích. Poprvé byly oslavy na tento den stanoveny na žádost olomouckého arcibiskupa Bedřicha z Fürstenberka v r. 1863 papežem Piem IX. při příležitosti oslavy tisíciletého výročí příchodu bratří v roce 863. Ovšem toto datum je bez zjevné souvislosti k nějaké konkrétní události ze života Cyrila a Metoděje. V srpnu slaví pouze Slováci - 29. 8. si připomínají počátek **Slovenského národního povstání** za 2. světové války (rok 1944). Ovšem tím se na Slovensku ve třetím čtvrtletí zdaleka nekončí.

V září přichází na řadu další dva svátky. Hned první zářijový den je to **Den Ústavy Slovenské republiky**. Tento den si naši přátelé připomínají již od roku 1992, kdy přijali ústavu zajišťující práva i povinnosti občanů Slovenské republiky. V polovině září (15. 9.) přichází na řadu církevní svátek **Panny Marie Sedmibolestné**, který není veden jako státní svátek, ale den pracovního klidu. První zmínka o jejím svátku pochází již z roku 1412 z Kolína nad Rýnem, ovšem jako patronka Slovenska byla ustanovena papežem Pavlem VI. až v roce 1966. Sedm je v biblické řeči symbolickým číslem a znamená plnost. Mezi sedm bolestí Panny Marie patří: Proroctví Simeona v chrámu, Útěk do Egypta, Ztráta dvanáctiletého Ježíše v chrámu, Setkání s Ježíšem na křížové cestě, Ježíšovo ukřížování a smrt, Ježíšovo snímání z kříže, Pohřeb Ježíše.

Suma sumárum, září je v obou sousedních zemích svátkem patronů – v Čechách Svatý Václav, na Slovensku Panna Marie Sedmibolestná. V příštím vydání se budeme věnovat svátkům a dnům pracovního klidu v obou zemích v posledním čtvrtletí.

Jiří Franc

CHARVÁT AXL A.S. PO PŮL ROCE S NOVÝM VEDENÍM

V lednovém vydání firemního časopisu jsme v článku „CHARVÁT AXL a.s. do nového roku s novým vedením“ informovali o tom, že tato společnost se jako jediná v celé historii skupiny dostala v roce 2017 do ztráty 4,0 Mio Kč, byť EBITDA byla přibližně 6,0 Mio Kč. Současně jsme formou rozhovorů představili 3 mladé ředitele, kteří pod mým vedením měli dovést firmu velmi rychle k zisku.

Je na čase položit si otázku, jak si stojí CHARVÁT AXL a.s. po 6 ti měsících od této změny? Při jejím zodpovídání vycházím z toho, že tento časopis je primárně určen pracovníkům firem naší skupiny, popř. dodavatelům a zákazníkům a z tohoto zorného úhlu k tématu přistupuji.

K 30. 6. 2018 je zisk společnosti ve výši 8,4 Mio Kč.

Předpokládám, že stejný zisk bude dosažen i ve 2. pololetí, byť nás čekají prázdninové měsíce a prosinec, což je u každé výrobní firmy velký výpadek, protože zdrojem zisku jsou odvedené výrobní hodiny, kterých je v těchto měsících o dovolené a svátky méně. Ke konci roku očekáváme tedy zisk kolem 16,0 Mio Kč, což je oproti loňskému roku zlepšení o 20,0 Mio Kč. Při prodejním obrátu 200 Mio Kč to považuji i já za dobrý výsledek.

Které okolnosti, či skutečnosti tomuto výsledku prospěly či přispěly?

Tyto okolnosti nebo skutečnosti jsou dvojího druhu: jednak obecné, tedy ty, které postihují všechny s námi srovnatelné subjekty a jednak speciální, tedy ty, které jsme zavedli nebo prosadili u nás. Tou obecnou okolností je všudypřítomný, neřízený nárůst zakázek. Zakázek je v naší branži o 20–40 % víc, než před rokem. Je jich prostě tolik, že se nestíhají. Proto jejich přínos do zisku není až tak velký. Abyste uspokojili „hořáky“ musíte provádět změny ve výrobě, platíte vyšší dopravné, přesčasové hodiny nepřinesou adekvátní efekt odpovídající zvýšené sazbě, atd. Nakonec stejně něco nestihnete a zaplatíte penále. Inu, pozitivní přínos, kromě soustavného testování odolnosti Vaší nervové soustavy, veskrze nepatrný. A teď k oněm speciálním změnám, které jsme prosadili, či zavedli.

1. Zavedli jsme důslednou evidenci přípravných a obráběcích časů.

Vycházíme z toho, že jediným zdrojem tržeb je počet hodin jednicových pracovníků v kombinaci se strojními časy při vícestrojové obsluze. K dispozici máme časový fond 15.000 hodin, z celkového počtu 165 zaměstnanců jich je 100 jednicových. V možném zvýšení tohoto počtu hodin jsme limitováni nemožností získat další zaměstnance. Přitom nám dlouhodobě chybí pouze 5 obráběčů, nemluví o žádné armádě. Ale přesto, je to nemožné. Proto důsledně sledujeme a porovnáváme pracovní fond, počet proplacených hodin a počet hodin odvedených na zakázku. V jeho rámci potom snižujeme přípravný čas na úkor obráběcího.

2. Měníme strukturu zakázek.

Nabíráme pouze velké, technicky náročné hydraulické válce nebo letecké podvozky a umiňujeme jednoduché válce. Tato změna nám umožňuje dosáhnout vyšší hodinovou sazbu. Pochopitelně to přináší větší tlak na konstruktéry, technologové a programátory, kteří musí tuto výrobu připravit. Snažíme se držet pravidlo – nezavádět měsíčně více než 12 typů nových válců. Druhým předpokladem je - musíte mít vlastní technologii. V tomto směru se ukazuje jako správné rozhodnutí investovat do velkých strojů. Jen připomínám, že před 2 lety jsme instalovali soustruh umožňující vyrábět válce do průměru pístu 450 mm. Na konci července tohoto roku jsme uvedli do provozu 6-ti metrový horizontální honovací stroj. Vedle toho jsme uskutečnili 2 další investice – soustruh na sériové pístnice a trubky a skutečně výkonnou kotoučovou pilu. Oproti těm pásovým je 8x rychlejší.

3. Dokončili jsme prototypovou výrobu 2 leteckých podvozků pro různé zákazníky.

Prvním projektem je kompletní podvozek pro italského výrobce menších dopravních letadel. Zde je prototyp namontován a v září dodáváme první sérii 5 podvozků. Počínaje rokem 2019 počítáme s pravidelnou dodávkou 20 garnitur.

Druhým projektem jsou potom rozhodující, zejména výkovkové díly na podvozek L 39 NG. AERO Vodochody získalo velmi rychle zakázku na 22 ks těchto letadel.

■ CHARVÁT AXL, honovací stroj, foto: Lukáš Novotný

Vedle toho běží ostatní letecká výroba, zejména urychlovací raketové motory. Tady si zaslouží poděkování konstruktéři, technologové a programátoři, kteří vedle nábehu výroby nových válců zvládli i tuto novou výjimečnou leteckou výrobu. Z ní bude firma žít mnoho dalších let.

Poděkování patří pochopitelně i 3 mladým ředitelům – ing. Dolejšovi, ing. Novotnému a ing. Riegrovi (jsou seřazeni abecedně), kteří za úspěchem do značné míry stojí. Pokud jsem je svojí nedůsledností nepřiměl k výkonům ještě lepším, budiž přijata má omluva.

Jiří Charvát

DIVIZE OHÝBANÉ TRUBKY

Výroba ohýbaných trubek patří dnes již neodmyslitelně do výrobního sortimentu skupiny CHARVÁT. Přitom trubky ohýbáme pouze ve Zbraslavicích, kromě kusové výroby pro montážníky v AVHB Opava. Z původně nesměle se rozjíždějícího úseku se během posledních let stal jeden z pilířů, bez něhož by celková koncepce skupiny nebyla úplná. Na exponenciálním rozvoji výroby ohýbaných trubek má svou zásluhu vedoucí výroby, Zdeněk Semrád.

Narodil se v Čáslavi, v r. 1990. Vyrůstal na Vysočině a chtěl být hajným. Ostatně tato touha jej provází celý život. Ovšem jeho tatínek, strojní zámečnický, mu doporučil strojařinu. Tam že bude práce vždycky dost. Zdeněk otce poslechl a nejprve zkusil programátora CNC strojů. Brzy zjistil, že mu nevyhovuje ani prostředí, ani parta lidí, mezi kterými se tam pohyboval, a tak šel dobrovolně do učení. Bylo to jeho vlastní rozhodnutí a sám toto období sebekriticky hodnotí tak, že byl pěkně lempl. Vyučil se nástrojařem v Třemošnici a jako stipendista měl nabídku od Kovolisu Hedvíkov. Odmítl to a vystřídal pak několik krátkodobých zaměstnání. V r. 2010 nastoupil k Charvátovi. Bral to jako velkou šanci, doznívala ekonomická krize a všechny firmy tehdy chtěly lidi s několikaleťtou praxí. A on, ve svých dvaceti letech, dostal šanci. Nastoupil jako obráběč na fréze. Bral to skutečně jako velkou poctu. Ohýbané trubky tehdy spadaly pod výrobu válců, víceméně přidružená výroba. Zdeněk Semrád tam záhy přestoupil, na zkoušku a poté co se osvědčil, začal mistrovat. V r. 2012 se výroba ohýbaných

■ vedoucí výroby, Zdeněk Semrád

trubek pod vedením Zdeňka Semráda osamostatnila. Výroba trubek exponenciálně rostla a Zdeněk Semrád se dostal na svou osobní kapacitní mez, měl toho dost. V r. 2014 odešel do Koposu Kolín, jak sám říká, odpočinout si k ponku. Firma CHARVÁT ovšem jeho schopnosti potřebovala, stále byl v hledáčku a nakonec se v r. 2016 po dohodě vrátil. Jedna z nemnoha výjimek z firemního pravidla, že kdo jednou odejde, už se nikdy nemůže vrátit.

Výroba ohýbaných trubek stále roste. Proč?

Já bych řekl, že to není revoluce, ale evoluce, postupný vývoj. Z přidružené výroby se stal samostatný výrobní úsek. Firma šla od malých odběratelů a malých zakázek k velkým.

Původně jsme se často pouze podíleli na dodávkách pro velké firmy. Tito odběratelé postupně přešli kompletně k nám. (Agrostroj, Engel, Zetor). Z jedné třetiny zakázek se najednou u velkých firem stal Charvát výhradním dodavatelem. To byl první velký skok a bylo to velmi náročné. Podílelo se na tom několik základních faktorů – kvalita výroby, doplnění strojového vybavení, komunikace se zákazníky, neustálé zlepšování kvality, plnění termínů. Současně aktivní přístup vedení společnosti, počínaje obchodními zástupci a vrcholovým vedením konče.

Můžete přiblížit tempo růstu?

Když jsem nastoupil na ohýbané trubky, dělali jsme měsíční obrat kolem 785 tis. Kč. Dnes jsou měsíce, kdy se dostáváme přes 5 mil. Kč. Tak to je stručně vývoj posledních osmi let v číslech.

Kolik lidí dnes zabezpečuje výrobu?

Máme 16 lidí na hale, dva v kanceláři a k tomu já. Aktuálně máme podstav dva pracovníky, běžně nás je kolem dvaceti.

Máme v republice konkurenci?

Jsme jedni z mála, kdo dělá výrobu ohýbaných trubek v takovém rozsahu. Je spousta malých zámečnických dílen, kde jsou schopni trubku ohnout. Potom je velkosériová výroba v Automotivech, kde sekají tisícové série pro výrobu automobilů. Ale je málo firem jako ta naše, kde vyrobí od malých, kusových sérií až po zakázky v počtu sta

kusů všechno, co se od výroby ohýbaných trubek očekává. A hlavně – od nás odchází každá trubka ohnutá přesně dle výkresu, tlakově propláchnutá, vyčištěná.

Co to obnáší, vyrobít ohnutou trubku

Ve zkratce, nařezat materiál, odjehlit ostré hrany, vyčistit zevnitř, ohnout, změřit správnost ohnutí, zalisovat koncovky popřípadě navařit, znovu vyčistit zevnitř proplachem a může jít k zákazníkovi. Samozřejmě je to složitější, než jsem tady ve stručnosti popsal.

Na počátku je potřeba kvalitní výkresová dokumentace, případně vzory, abychom mohli vytvořit přesný souřadnicový systém pro přesné ohnutí. Náš pracovník pak dosadí souřadnice do počítačově řízené ohýbačky a udělá první kus. Ovšem první kus není nikdy správně. Není to obrábění, ale tváření. Ta trubka totiž pruží. Změříme ohyby, rotace a roviny prvního kusu a porovnáme se zadanými hodnotami. Měřící rameno ohyby změří, naskenuje a odhalí odchylky. Pracovník upraví v ohýbačce zadání – provede korekci. Znovu ohne, znovu změří. Většinou se to podaří napotřetí. Ale existují výjimky. Záleží na šikovnosti pracovníka a na spoustě dalších věcí. Například každá dodávka materiálu bývá obvykle z jiné tavby, takže se mění vlastnosti suroviny a je nutno měřit znovu. Následně se dle požadavku zákazníka lisují koncovky, poté se trubka proplachuje. Musím se vrátit ještě na začátek výroby a doplnit, že před vlastním ohnutím se trubka prostřeluje molitanovým špuntem – to je

první fáze čištění, dokud je trubka rovná. Proplach na konci výroby se dělá speciální čistící a zároveň konzervační kapalinou. Někteří zákazníci chtějí zvýšenou čistotu trubky. V těchto případech přistupujeme ke každému zákazníkovi dle jeho potřeb.

V jakých velikostech se pohybujete?

Jsmo schopni vyrobit ohnutou trubku o průměru od 4 mm do 42 mm a délce maximálně šesti metrů.

Pokud se materiálu týče, používáme podle požadavku zákazníka klasickou ocel, případně nerezovou ocel, výjimečně měď.

Jak to vypadá se strojovým vybavením?

Máme tři základní věci, které drží výrobu, bez kterých bychom nebyli tam, kde dneska jsme. Je to automatická pila, na které připravujeme materiál. Řeže rychle a přesně, ta pomáhá hodně, zefektivňuje výrobu. Potom je to počítačově řízená levoprávní ohýbačka, která může ohýbat z obou dvou stran, doprava i doleva. Ulehčuje nám to získávání zakázek, konstruktéři to vyžadují stále častěji a tenhle stroj každý nemá. A třetí rozhodující pomocník je mašina VOSSform a Walform která dokáže vylisovat koncovky přímo z trubky, takže ta koncovka je pak mnohem pevnější.

Kde všude najdeme ohýbané trubky v praxi?

Téměř vždy je to hydraulika, takže zejména zemědělské a stavební stroje. Okrajově auta. Dodáváme také trubky potřebné pro výrobu kotlů.

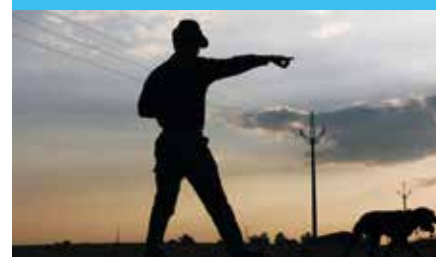
Proč by si měl zákazník koupit ohnutou trubku od nás?

Máme dlouholetou tradici, umíme vyrobit ohýbané trubky přesné a čisté. V poslední době je na čistotu kladen čím dál větší důraz. Byly doby, kdy to bylo téměř jedno. Dnes jsou hydraulické systémy stále jemnější a postupně se dostáváme k výrobcům, kde je čistota nesmírně důležitá. Zároveň máme nejlepší kolektiv pracovníků, jaký můžu chtít. Samozřejmě, všichni na sobě máme co zlepšovat. Co je ale důležité, že všichni táhneme za jeden provaz. To je také důvod, proč jsme lepší než konkurence.

Text a foto: Jiří Franc

ZDENĚK JE ČLOVĚK RENESANČNÍ, „MNOHAHRSTEVNÝ“ JSME TO POJMENOVALI.

Vždy se snažím dělat to, co mě baví. Ať už jde o práci, nebo volný čas. Žiju na venkově, uprostřed přírody, v Bedřichově. Je to polosamota u Chlístovic. Kromě baráku a zahrady se věnuji myslivosti a myslivecké kynologii. Mám českého fouska a vedu jej k lovecké upotřebitelnosti. Pak dělám okrajově uměleckou kovářinu, právě teď vybavuju dílnu. Já musím stále něco vytvářet, něco dělat rukama, jinak nebudu nikdy spokojen. A pak ještě dělám historický šerm, věnuji se historii, knížkám. Jeden z důvodů, proč to stíhám je to, že jsem šťastně svobodný, šťastně bezdětný a s úžasnou přítelkyní.

PROVOZOVNA PRAHA

Jako poslední jsme v našem putování po provozovnách CHARVÁT Group navštívili provozovnu Praha. Vydali jsme se tedy do hlavního města. Naštěstí jsme se nemuseli probíjet přeplněným centrem. Provozovna se nachází na Praze 4, poblíž Průhonice, v okrajové části města. Pohovořili jsme zejména s vedoucím provozovny Stanislavem Hatákem, dále s pracovníky Michalem Breckem a Karolínou Doubkovou.

Vedoucí provozovny STANISLAV HATÁK se narodil v červenci roku 1987. Vyučil se uměleckým kovářem a zámečníkem, poté vystudoval strojní průmyslovku v Čáslavi. Je ženatý a má dvě děti. Ve volném čase, kterého s ohledem na dojíždění, rodinu a dům není málo, tráví na rybách. Kdysi dělal kickbox, rád se projede na motorce. Do práce dojíždí denně ze Zbraslavi. Tam nastoupil do firmy v r. 2005, takže pamatuje Zbraslavice ještě v době, kdy to byla poměrně malá fabrika, než byly postaveny nové haly. Když se rozkoukal (prošel postupně všemi provozy), měl chuť na změnu. A vybral si nástup do provozovny Praha, od počátku jako vedoucí. Pozici zastává osm let. V té době již provozovna fungovala, u jejího zrodu stál Václav Kubec. Aktuálně jsou oba Hatákové spolupracovníci v podstatě noví, nejsou v provozovně déle než rok.

■ vedoucí provozovny, Stanislav Haták

Jak máte rozdělené funkce, pracovní povinnosti?

Michal má na starosti dílnu, výrobu, obsluhu zákazníků, zakázky. Karolína dělá administrativu a já jsem styčný důstojník mezi nimi a samozřejmě se také podílím přímo na obsluze zákazníků, na výrobě a přípravě větších zakázek. Snažím se mít stále o všem přehled.

Nabízíte zákazníkům něco jiného než ostatní?

Děláme hadice tzv. do ulice i pro stálé zákazníky. Prodáváme běžný sortiment. Kromě toho, podobně jako v Budějovicích, repasujeme válce. V tom nám pomáhá spolupráce s výrobcem těsnění.

Jak vypadá zákaznické portfolio?

Nemáme žádného výrazného zákazníka nad 50%. Praha je trochu specifická, nejsou tady žádní velcí prvovýrobci, kterým bychom dodávali, a přitom velká konkurence. Kromě běžného prodeje a obsluhy zákazníků tzv. z ulice spolupracujeme se servisy. Máme zavedené kooperace a spolupracujeme s firmami z okolí Prahy – z Benešova, Příbrami, ze Slaného apod., kam dodáváme materiál, to máme dlouhodobě podchycené.

Chodí noví zákazníci?

Je to poměrně ustálené, dobře působí osobní zkušenost a doporučení našich stávajících, dlouhodobých zákazníků.

V čem je nebo není dobrá poloha provozovny na předměstí?

My nemusíme být v centru. Ta poloha je dobrá. Všude kolem směrem ku Praze, ze všech světových stran, je mnoho firem, které dělají hydrauliku. Takže nemá smysl se přemísťovat. Jediné co by nám více pomohlo - být blíže hlavnímu tahu. Ovšem tady máme dostatek parkovacích míst pro zákazníky, také pro nakládku a vykládku materiálu máme dobré podmínky.

Co říkáte svému novému týmu?

Mám pocit, že je to ještě lepší než předtím. Dobrá komunikace, dobrá spolupráce.

Text a foto: Jiří Franc

MICHAL BRECKO

Je v provozovně pár měsíců, nastoupil letos na jaře. Zkušební lhůtu má za sebou. Mladý, jednadvacetiletý muž. Je vyučený automechanik. Autům se věnoval dva roky u soukromníka, pak nastoupil do provozovny. Jeho první dojmy na pracovišti jsou ryze pozitivní: „Baví mne to, myslím, že jsme superkolektiv“.

KAROLÍNA DOUBKOVÁ

V provozovně je od 1. listopadu 2017. Nastoupila po dlouhodobé práci v pojišťovnictví, s bohatou praxí v práci se zákazníky, s administrativou. Navíc vystudovala střední průmyslovou školu, obor strojírenská konstrukce, což jí určitě pomáhá v orientaci na novém pracovišti.

PROVOZOVNA A OBCHOD ZBRASLAVICE

Tímto článkem končí letošní seriál o provozovnách CHARVÁT Group. Postupně jsme navštívili Ostravu, Rakovník, Staré Město, Brno, České Budějovice, Plzeň a Prahu. O Kolíně jsme psali v r. 2017, bezprostředně potom, co byla tato provozovna zakoupena a otevřena pod hlavičkou CHARVÁT Group. Do celkového výčtu nám doposud chyběla Zbraslavice. Jsou poněkud atypickou provozovnou, ovšem rozhodně do seznamu patří. Zbraslavický obchod je specifický v tom, že je umístěn přímo na vstupu do výrobního areálu CHARVÁT Group s.r.o. Tam je skladové, výrobní a servisní zázemí pro zákazníky prodejny. Ovšem obsluha tohoto obchodního úseku má díky jeho umístění na vstupu do výrobního areálu řadu dalších úkolů. O těchto odlišnostech jsme si povídali s Marií Musilovou, která je za výkon souběhu několika funkcí v jedné osobě zodpovědná.

MARIE MUSILOVÁ je dlouholetou zaměstnankyní firmy. Narodila se v Kutné Hoře v r. 1960, do Zbraslavice se přivdala. Je vdaná, má dvě děti a jednu vnučku. Paní Musilová po mnohaleté práci ve školství (21 let) nastoupila v období snižování stavu zaměstnanců ve školském zařízení do firmy CHARVÁT. Stalo se to v roce 2001 a šla rovnou na prodejnu.

Jaký je váš pracovní den?

Obsluhuji ústřednu, přepojuji telefony a oznamuji návštěvy na vedení společnosti. Takže v podstatě taková recepce. Držím pokladni hotovost, nejenom pro obchod, ale i pro vnitřní potřeby firmy. Obsluhuji vjezdovou závoru, zapisuji příjezd a výjezd vozidel, druh nákladu, směřuju je podle toho do areálu. A obsluhuji zákazníky, kteří si přijdou něco koupit, nebo chtějí něco opravit. Obvykle je to vyřízeno na počkání. Vše musím dokla-

dovat, zadávat do počítače, včetně výdeje materiálu. A v průběhu dne ještě také připravuji zboží pro expedici, to už špatně stíhám.

Co se změnilo od vašeho nástupu?

Rozhodně je víc práce. Nebyly nové haly, nebyly provozovny, spousta věcí nebyla. A letos je toho nejvíce co pamatuju. Výrazně rostou tržby na prodejně, což znamená nárůst zákazníků, nárůst počtu dokladů.

Jste tady 17 let, co vás u té práce drží?

Mám ráda práci s lidmi. To mě vždycky bavilo. Někdy pracuji ve stresu, ale dobré na tom tady na prodejně je to, že je to práce různorodá, že během každého dne střídám více činností. Občas mě pobaví návštěva nebo zákazník, když mi přeje, aby mi to tady hezky utíkalo. Tak to mne vždycky dostane...

Určitě se po práci musíte nějak odreagovat...

Mám ráda přírodu. Doma máme barák, zahradu, vnučku a zvířata. Nejvíce se těším

na vnučku Valérii (Valinku) a na zvířata. Valinka jde letos do třetí třídy. Nu a zvířata jsem pořídili taky kvůli ní. Máme psa labradora, kočku, kocoura a domácího zakrslého králíčka. Manžel se věnuje rybičkám a má rád hry na počítači. Tohle všechno dohromady s údržbou domu a zahrady je nekonečný příběh a k odreagování mi to bohatě stačí.

Text a foto: Jiří Franc

■ Marie Musilová

VÝROBA OHÝBANÝCH TRUBEK A VÝROBA HADIC JSOU OD SRPNA POD JEDNÍM VEDENÍM

ZDENĚK SEMRÁD, vedoucí výroby ohýbaných trubek, řídí od srpna 2018 jak výrobu ohýbaných trubek, tak výrobu hadic. Zeptali jsme se přímo jeho, co to pro něj v reálu znamená.

V čem vidíš pozitiva tohoto kroku?

Myslím, že je lepší zcelovat, centralizovat, než mělnit, drobit. Vždycky mě štvalo, že si každý hraje na svém písečku. Nebylo doposud možné pouštět lidi tam, kde je to zrovna potřeba, kde je právě hromada termínovaných zakázek a lidí nedostatek. Změníme systém řízení výroby, systém plánování, změní se výrobní instrukce. Budu se snažit o to, aby lidé nebyli zatíženi spoustou instrukcí, aby je nemuseli nosit v hlavě. Zjednodušit jim práci. Zastávám názor, že já tady nejsem od toho, aby lidé ve výrobě dělali pro mě, ale já dělám pro to, aby oni mohli dělat. Abychom jim my v kancelářích usnadnili práci. Lidé jsou vždy proti instrukcím, předpisům, pokynům. Přesto, že se jim to stále opakuje, zapomínají. Pak nezbyvá, než je znovu a znovu svolat a trpělivě vysvětlovat.

Kolik lidí budeš teď řídit dohromady?

Úplně jistý si nejsem, ještě jsem to nevstříbal, ale bude to více než dvojnásobek oproti samotným trubkám.

Co tě na tvé práci baví a proč?

Baví mě řešení technických problémů, posunování výroby někam dopředu. Postupně odstraňovat nedostatky, obrušovat hrany, posouvat to pořád dál. Nejsem ale tak silný, abych to dokázal všechno sám, přestože se často cítím jako sólista, který ví co chce a udělá to dle svých představ, než když to někomu svěří. Ovšem sólista nemá dostatek kapacity, aby všechno zvládl, aby to utáhl sám. Takže se snažím nacházet lidi, na které mohu přenést zodpovědnost, na které se mohu spolehnout. Nejen v kanceláři, ale i na hale. Na trubkách jsem vždy zastával přátelskou atmosféru a domluvu. Když oni pro mě, tak já pro ně, o to se snažím. Nepříjemnosti řešit včas a eliminovat hádky. Tak uvidíme, jak se to bude dařit ve dvakrát větším kolektivu a rozdílné výrobě.

Text a foto: Jiří Franc

DĚTSKÝ DOMOV SÁZAVA

Nadační Fond JUDr. Jiřího Charváta podporuje každoročně řadu sportovních, kulturních a sociálních projektů.

Vznikl v r. 2014 za účelem podpory:

- sociálně potřebných, nadaných a studujících
- sociálně potřebných dětí, sportovců a nemocných, případně tělesně postižených osob
- osob v tíživé životní situaci,
- projektů, které přispívají ke zlepšování duševního a tělesného rozvoje dětí a mládeže zejména v oblasti vědy, umění, kultury a sportu a projekty humanitární a projekty sociální pomoci

Každoročně vynaloží fond na tyto účely částku blízkící se jednomu milionu korun. Jedním z ukázkových případů využití prostředků je mnohaletá podpora Dětského domova v Sázavě. V následujícím rozhovoru s ředitelkou Annou Novákovou prozradíme alespoň základ toho, co se za pojmem „Dětský domov v Sázavě“ skrývá.

Na úvod trochu historie

Budeme sledovat souběžně dvě historické linie – jednak historii sociální instituce a jednak historii objektu, ve kterém se aktuálně Dětský domov Sázava nachází.

Dětský domov byl založen v r. 1941, původně jako sirotčinec pro děti rodičů, kteří nepřežili ani první, ani druhou světovou válku. Tehdy, v době založení, fungoval v Uhlířských Janovicích. Po dvanácti letech přesídlil dětský

domov do Ratají nad Sázavou, kde byl provozován až do roku 1998. Pak se musel přestěhovat, protože majitelé objektu nechtěli nemovitost v Ratajích prodat. Nabízela se blízká Sázava, kde byla v té době prázdná a chátrající budova bývalé rodinné školy (lidově „rodinka“) v majetku Ministerstva školství. Zabydlení předcházela kompletní rekonstrukce budovy, která trvala jeden rok. Z bývalých tříd se staly dva „byty“ pro děti. Takový byt v dětském domově má velký obývací pokoj, kuchyň, šest ložnic (většinou dvoulůžkových) a sociální zařízení - zvlášť pro chlapce a pro děvčata. Postupně byla od Města Sázava dokoupena garsonka a domeček za objektem, které jsou zařízení podobným způsobem jako hlavní budova. K tomu mají děti k dispozici ještě rozlehlý dvůr se zahrádkou, hřištěm a hracími prvky. Celkem žije v domově 24 dětí.

Generál Vedral Sázavský

K bohaté historii domu v Sázavě, kde se postupně vystřídalo několik sociálních a vzdělávacích zařízení zbývá ještě dodat, že dle dochovaných fotografií byla v r. 1914 v tomto objektu základní škola při místní faře. Mimo jiné ji navštěvoval také pozdější generál, Jaroslav Vedral Sázavský, hrdina od Dukly. Byl to jediný generál, který při bojích o Dukelský průsmyk 6. října 1944 padl. V té době velel 1. Brigádě ČS armádního sboru v SSSR. Na domě je umístěna k jeho počti pamětní deska.

Ředitelka Anna Nováková

Žena plná energie, bez které by nebyla ani návštěva, ani rozhovor. Je vidět, že dětským domovem doslova žije a že je to také svým způsobem její druhý domov s velkou rodinou. V průběhu rozhovoru nám na sebe

prozradila, že se narodila v r. 1966 v Pelhřimově. Původně pracovala v Ratajích jako vychovatelka, zastupující ředitelka a v roce 1995 se na základě konkursu stala ředitelkou, takže v roce 1998 absolvovala všechna martýria spojená se stěhováním do Sázavy. V průběhu naší návštěvy ochotně odpovídala na všechny dotěrné otázky laika v oboru a umožnila prohlídku celého areálu školy. Otázek bylo mnoho a ne všechny se do našeho článku vešly...

Jak se dostane dítě do vašeho dětského domova?

Dostávají se k nám děti ve věkové kategorii od nuly až do 18 ti let. Mohou u nás být až do věku 26 ti let, pokud studují vysokou školu. Zpravidla k nám přicházejí mezi třetím až čtrnáctým rokem věku, ojedinelé i starší. Jsou dva způsoby, jak se k nám děti dostanou. Vždy o tom musí rozhodnout soud, který má podklady od dětského diagnostického v Krči. Pokud jde dítě přímo z terénu, od sociálních pracovníků (opět na základě rozhodnutí soudu), spolupracujeme s externími psycholožkami a terapeutky. Případy lze charakterizovat tak, že vždy předchází dlouhodobé sledování podmínek v rodině ze strany OSPOD. Důvodem může být dlouhodobá nefunkčnost rodiny, dochází k týrání, zneužívání, zanedbávání péče nebo zanedbávání povinné školní docházky. Pokud se nenalezne vhodný pěstounská rodina, jde dítě do ústavní péče.

Kdo se u vás o děti stará?

Na každé skupině je tzv. strýc a teta, vždy dva vychovatelé na osmičlennou skupinu.

Mají děti u vás nějaký omezený pohyb?

Ne, u nás žijí jako v rodinách. Jediný rozdíl je v tom, že místo rodičů se o ně starají vychovatelé, funguje to zcela normálně – škola, kroužky, volný čas, kamarádi...

Stane se vám, že dítě musí od vás odejít do výchovného ústavu?

Není to obvyklé, ale jednou za tři čtyři roky se to stane. Zejména v souvislosti s užíváním drog. Pak je nutné přemístění, protože na to nejsme vybaveni a takové dítě by se mohlo stát zdrojem „nákazy“ pro ostatní děti. Ve výchovných ústavech, kam je předáme, je nepřetržitý dozor a omezený pohyb.

Kdo vás financuje?

Jsme příspěvková organizace Středočeského kraje financovaná Ministerstvem školství. Krom toho využíváme sponzoring, z kterého zabezpečujeme nadstandardní programy a vybavení pro děti – výlety, kroužky a tábory.

Jakou roli v tom sehrává Nadační fond JUDr. Jiřího Charvátova?

Je jedním z hlavních sponzorů, začal nás podporovat v r. 2014. Předcházela tomu proverka naší činnosti, důkladný rozhovor s Dianou Charvátovou a s její kolegyní. Upozornili nás, že v případě, že uspějeme, budou nás podporovat dlouhodobě. Že je to jejich cílem, vybrat dobré organizace, dobré příležitosti pomáhat a pak se jim věnovat pravidelně. V posledních letech se částky pohybují ročně kolem sedmdesáti tisíc korun. Ročně získáváme od všech sponzorů 100 až 300 tisíc.

Na co získané finanční prostředky používáte?

Základní podmínka je ta, že jsou určeny pouze pro děti. Zpravidla se jedná o letní tábory a zájmové kroužky, volnočasové aktivity. Naše děti pobírají ze zákona pravidelné měsíční kapesné. Díky příspěvkům od sponzorů můžeme ty snaživé a úspěšné odměnit, můžeme jim dát kapesné mimořádně.

Co vás nejvíc trápí v každodenní práci?

Myslím si, že je dost velký legislativní bordel.

Každý by čekal, že nám chybějí peníze, ale to nás nejvíce trápilo v minulosti. Díky dlouhodobým, letitým sponzorům je to lepší. Nejhorší je dnes přebujelá administrativa, často k ničemu. Špatné zákony. Je to věc vlády a nezmění to ani jedno ministerstvo, ani jeden ministr.

Kolik máte zaměstnanců?

Se vším všudy je nás dvanáct, z toho šest vychovatelů. Je potřeba vědět, že jedeme 365 dní v roce a 24 hodin denně. Navíc malé děti potřebují nepřetržitý dozor, jako v každé rodině.

Na co může být člověk ve vaší práci hrdý, co vás uspokojuje?

Hrdý je člověk občas na to, že přijde dítě hodně poškozené a vy ho spravíte, odmažete mu ty šrámy, co způsobili rodiče fyzickým poškozováním, zneužíváním. Dáte mu životní vizi. Ale ne vždy se to podaří. Někdy k nám ty děti přijdou prostě pozdě. Pak ten člověk - dítě, zůstane poškozené navždycky. V současnosti se porušují práva dětí více než kdy jindy. Čeká se často až příliš dlouho na odebrání dítěte, které je ohrožené. Vždyť dítě má také právo na spokojený, klidný život, na lásku, na slušné zacházení, i když je to od strejdy nebo od tety. A když to rodiče nejsou schopni naplnit? Není pravda, že každá rodina je lepší než ústavní péče.

Doslechl jsem se, že kromě nadačního sponzoringu pomáhá rodina Charvátova ještě jinak...

Máte pravdu, berou si na víkendy a na prázdniny na hostitelskou péči jednoho chlapce od nás. Věnují tomu jak své prostředky, tak svůj volný čas. Co k tomu dodat...

Text a foto: Jiří Franc

TRIATLON HRABĚŠÍN VE FIREMNÍCH BARVÁCH

Kdo by čekal, že se u CHARVÁTŮ ve Zbraslavicích najde parta odvážlivců, amatérských sportovců, kteří si dají tak náročnou disciplínu, jakou je triatlon. U zrodu celé akce byl Radek Dvořák, z divize ohýbané trubky. Jak už to bývá, nechal se k tomu tak trochu vyprovokovat kolegou v práci. Dal dohromady tým účastníků, kterými byli kromě Radka Dvořáka (běh) Michal Pilař (plavání) a Gabriela Váňová (jízda na kole). V pozadí stála Marie Pospíšilová, která měla funkci trenéra a její náplní bylo motivovat účastníky triatlonu k úspěšnému zvládnutí závodu. Kolegyně paní Toušková uvědomila redakci MAGAZÍNU, vyrobila plakát, dodala psychickou podporu, vytvořila malý tým neúnavných fandů a všechno nafotila.

Triatlon se uskutečnil 16. června v Hraběšíně. Závodů se zúčastnili jak jednotlivci, tak družstva-štafety. Jednotlivé disciplíny vypadaly konkrétně takto: 300 m plavání, 17 km na kole a běh na 5 km. Naše trojice obsadila při své premiéře v družstvech sedmé místo z deseti. Že si přitom hrábli na dno sil je víc než jisté.

Radek Dvořák nám poskytl zasvěcené informace: Nápad vznikl jednoduše, před několi-

ka lety jsem byl na triatlonu v Hraběšíně jako jednotlivec. Pak jsem měl sportovní úraz, měl jsem tříletou pauzu. A jako každý rok, přišla pozvánka z Hraběšína. Napadlo mě udělat firemní štafetu. Se sháněním lidí jsem neměl problém, sportovních nadšenců je u nás dost a věděl jsem koho oslovit. Nechali jsme si udělat charvátovská firemní trička, výrobu zajistila Gabča Váňová a Dr. Charvát přispěl finančně. Za rok bychom si Hraběšín

rádi zopakovali, moc se nám tam líbilo a třeba ještě nějakou akci přidáme. Sedmé místo z deseti považujeme za úspěch, byla tam velká konkurence. Trochu jsme předtím potrénovali, ale třeba Michal Pilař plaval soutěžně poprvé.

Text: Jiří Franc

Foto: Marie Toušková

1. LETNÍ FOTOSOUTĚŽ PRO ZAMĚSTNANCE

Jsme uprostřed léta, uprostřed prázdnin. Každý tráví dovolenou po svém, někteří ji mají už dávno za sebou, někteří se na ní teprve chystají. A děti školou povinné je nutné po dobu dvou měsíců zaměstnat. Řada z nás dokumentuje pravidelně toto období s fotoaparátem, případně s dobře fotícím mobilem v ruce. My pamětníci jsme rádi, že již nejsme omezeni počtem fotek, které nám zakoupený kinofilm dovolil. Byly doby, kdy si člověk vzal na dovolenou dva filmy po 36 ti fotkách a doma pak třídil, kolik toho nechá vyrobit, aby zůstalo něco na památku. Dnes je to jiné. Z dovolené dovezeme 300 až 500 fotek, něco vytrídíme a pak to necháme někde v počítači nebo na flešce, v lepším případě vypálíme na DVD. Ať je to jak chce, ať umíme fotit nebo ne, občas se zadaří. Povede se fotografie, kterou si pamatujeme, ke které s vrátíme, která se povedla. Rozhodli jsme se proto vyhlásit soutěž pro zaměstnance skupiny CHARVÁT o nejlepší letní fotografii. V případě odpovídajícího zájmu budeme v soutěži pokračovat i v letech následujících.

PRAVIDLA SOUTĚŽE

A: Dvě soutěžní kategorie

Rozhodující pro výběr kategorie je tematické zaměření fotografie.

1. Romantika - zejména příroda, náladové fotografie k zamyšlení, emotivní zážitky.
2. Rodina, děti, prázdniny, zajímavosti z cest – rodinná atmosféra, zážitky dětí, společné zážitky, atmosféra prázdnin, architektura, památky apod.

O zařazení do soutěžní kategorie rozhoduje autor (odesílatel) fotografie, v případě odlišného názoru má rozhodující slovo hodnotící komise.

B: Zaslání soutěžních snímků

Do soutěže budou zařazeni všichni zaměstnanci, kteří zašlou své snímky v digitální podobě, ve formátu jpg. na mailovou adresu franc@charvat-chs.cz. Každý účastník soutěže může zaslat maximálně tři fotografie v jedné kategorii. Fotografie musí být pořízeny letos, tj. v r. 2018. V předmětu mailu bude uvedeno „Fotosoutěž 2018“. V textu mailu musí být uvedeno jméno autora, telefon, zaměstnavatel a souhlas autora se zveřejněním fotografie v CHARVÁT MAGAZÍNU a na firemním facebooku. Mail doprovází odesílatel stručným textem, ve kterém uvede soutěžní kategorii, kdy a kde fotografie vznikla, případně je možné a velmi vítané doplnit příběh, který se ke vzniku fotografie váže.

C: Kvalita snímků

Jedná se o amatérskou soutěž. Nejdůležitější je před odesláním zkontrolovat rozlišení, které by nemělo být pod 300 kb. V případě nižšího rozlišení může být fotografie ze soutěže vyřazena, případně nebude moci být vytištěna.

D: Způsob hodnocení

O vítězích soutěže rozhodne tříčlenná hodnotící komise, složená ze zkušených fotografů. Žádný z členů komise není zaměstnancem skupiny CHARVÁT. Vyhlášení výsledků soutěže a vítězné fotografie zveřejníme v listopadovém vydání CHARVÁT MAGAZÍNU.

E: Odměny pro vítěze

Fotoaparát nebo mobil hodnotě do 10 000,- Kč pro každého z vítězů v jednotlivých kategoriích. Pamětní diplom.

**Těšíme se na vaše první fotografie!!!
Soutěž byla právě odstartována.**

■ ZATMĚNÍ MĚSÍCE V BARDĚJOVĚ

Je to fotené z kopce Mihařov od hotelu Bellevue..., okomentoval fotografii její autor. Je to fotené z kopce Mihařov od hotelu Bellevue..., okomentoval fotografii její autor. Ilustrační foto k letní fotosoutěži pořídil v pátek 27. července 2018 Josef Mačejovský, kontrolor ve firmě CHARVÁT STROJÁRNE v Bardějově. Unikátní foto zveřejňujeme s jeho laskavým souhlasem.

MR RIGHT ZATÍM NAŠÍM NEJLEPŠÍM ROVINOVÝM KONĚM SEZONY

Zatím nejvyšší rating ze všech našich rovinových koní má Mr Right. Zvítězil v obou jedničkových sprintech v Praze a v Bratislavě, vždy při tamním Derby dni. Nyní se připravuje na 2 nejvýznamnější sprinty v českém dostihovém kalendáři: Svatováclavskou Cenu v Mostě 25. 8. a EJC Million dne 22. 9. v Praze. Celková dotace těchto 2 dostihů je 550 tis. Kč, resp. 2,6 Mio Kč.

Mr Right k nám byl importován z Irska v polovině loňské sezóny. Ve své domovině začal běhat až ve třech letech a zpočátku na delších tratích, když ho ve druhém startu porazil Intisari na 2000 metrů. Až koncem sezóny se začal věnovat dostihům do jedné míle a to byla viditelně cesta k lepšímu. Jeho rating se ve čtyřech letech vyšplhal z 64 lb na 88 lb. Nejhodnotnějším výkonem bylo vítězství v handicapu v Leopardstowu na míli. Další rok se ještě zvedl, když v handicapech na 1200 až 1400 metrů dosáhl na známku 92 lb a RPR 96 lb.

Pod křídly Františka Holčáka začal běhat v srpnu, když si před pátým místem v EJC Million vyhrál dvojku v Bratislavě. Naplno se ale prosadil na konci sezóny v Mostě, kde dominoval ve Svatováclavské ceně. Letos začal dvěma starty v Bratislavě, které sice nevyhrál, ale třetí místo v Ceně MPRV SR na Turf Gala bylo rozhodně kvalitní. Tamní dráha ale pro něj není to pravé, když pro koně jeho velikosti nejsou ideální ostřejší oblouky. Na delší chuchelské rovině ale má čas dostatečně to „rozšlapat“. Zdenko Šmida ho sice odvážně navedl do úzké mezery podél bariéry, to se ale nakonec povedlo a Mr Right mohl slavit triumf. Svou roli favorita potvrdil následně po pražském vítězství také 15. července v rámci Derby dne v Bratislavě. Zvítězil tam zcela jasně v Ceně Mýsa na 1000 metrů a vypracoval se do čela českého jedničkového sprintu. V průběhu kariéry vyběhal svému majiteli 789 tis. Kč

Zdroj: www.tiparuvpalec.cz, doplnil JUDr. Charvát, foto Jiří Franc

ANAKING ROZDRTEL KONKURENCI V LISTED PROUTĚNKÁCH

Zástupce stáje Dr. Charvát Anaking (Astarabad) ukázal ve čtvrtek 26. července v hlavním dostihu mítinku v Bad Harzburgu, Listed přes proutěné překážky, Preis des Elektrohandwerks Goslar/Bad Harzburg, že je stejně dobrý, jako před svým zraněním loni v dubnu v Auteuil. Ve čtvrtek si totiž se svou konkurencí doslova pohrál a zvítězil pod vedením žokeje Josefa Bartoše zadrženě o 14 délek. Svěřenec Pavla Tůmy je tak letos neporažený ve dvou startech a z celkem šesti startů v českém tréninku zaznamenal již páté vítězství. Osmiletý valach vyběhal během své kariéry v českém tréninku svému majiteli doposud celkem 1 432 tis. Kč.

Dr. Charvát k tomu dodává: „Není jisté bez zajímavosti, že naši koně k dnešnímu dni získali na německých drahách 4 překážková vítězství, z toho 2 black type. Konkrétně Northerly Wind, Peintre elusif, Anaking a Aztek.“

Pozn: videozáznamy všech dostihů můžete najít na www.dostihy.cz – klik jockey club, statistiky a zadat jméno koně.

SOUTĚŽ DVOULETKŮ

Naši dvouletí kandidáti toho letos ještě moc nenaběhali, hlavní část sezóny mají před sebou. Takže více informací o průběžných výsledcích v příštím vydání. Celkový počet účastníků soutěže se mezitím zvýšil na 36. Nedopatřením z mé strany nebyl mezi účastníky v tabulce na poslední straně minulého vydání uveden David Hnát, zaměstnanec CHARVÁT STROJÁRNE, který tipoval hřebce FILIPA. Došlo k tomu přehlédnutím z mé strany – svůj tip dal také jeho bratranec stejného příjmení. Vše jsme si vysvětlili a panu Davidovi Hnátovi se tímto ještě jednou omlouvám.

Jiří Franc

21. VELKÁ LETNÍ CENA ÚSTECKÉHO KRAJE

DOSTIHOVÉ ODPOLEDNE

97. VRŠANSKÁ UHELNÁ SVATOVÁCLAVSKÁ CENA

CHARVÁT AXL VELKÁ MOSTECKÁ STEEPLECHASE

RODINNÉ
STŘÍBRO
ÚSTECKÉHO
KRAJE

SOBOTA 25. 8.
OD 13.00

- SKVĚLÉ DOSTIHY
- NAPÍNAVÉ SÁZKY
- DOBRÉ OBČERSTVENÍ

PRO DĚTI
PROJÍŽDKY
NA KONÍCH
+ DĚTSKÉ HŘIŠTĚ

Hipodrom Most a. s., K Hipodromu 213, 434 01 Most

www.hipodrom.cz

Ústecký kraj

CHARVÁT®

Vršanská uhelná

CHARVÁT AXL, a.s.